

Nr 247.

Av herr **Johanson** i Huskvarna **m. fl.**, om skrivelse till
Kungl. Maj:t angående utfärdande av viss ordnings-
föreskrift rörande passageraretrafiken å järnvägarna.

I gällande tjänstgöringsreglemente för armén paragraf 33 med flera ställen inskärpes med stort allvar, att såväl befäl som trupp skola bemöda sig om att iakttaga och upprätthålla en god anda och en hyfsad ton, fri från råhet samt i allmänhet bemöda sig om ett värdigt uppträdande. Härmed är avsett, bland annat, att söka motarbeta den råhet, som tager sig uttryck i oanständigt tal och svordomar. Säkerligen hava dessa bestämmelser icke förmått att i någon vidsträcktare mån påverka de värnpliktiga eller stamanställda i deras förhållande utom tjänsten eller på lediga stunder, men otvivelaktigt ha de i hög grad bidragit till, att svärjandet i regeln icke numera förekommer i tjänsteutövningen.

Bestämmelserna härutinnan äro sålunda av stor vikt för åstadkommandet av en yttre anständighet. Jämväl på ett annat område skulle liknande föreskrifter säkerligen vara av betydelse för upprätthållandet av en yttre hyvsnings och förekommande av sårande utbrott av inre råhet, nämligen inom den allmänna järnvägstrafiken; i järnvägsvagnar och väntsalar såras allt för ofta de resande av medpassagerares svordomar och oanständiga tal. Dyliga utbrott av råhet äro där icke på sin plats. En var har rätt att fordra, att å dessa ställen, där man tvingas att timma efter timma sällskapa med andra, åtminstone en yttre ordning och anständighet upprätthållas, så att vistelsen där präglas av behörig hänsyn till de medresande. I detta avseende har sedan länge varit föreskrivit att druckna personer icke få uppehålla sig i väntsalarna eller medfölja tågen, och jämväl i andra hänseenden hava ordningsföreskrifter givits till förekommande av obehag för medpassagerare. Önskligt vore emellertid om dessa föreskrifter kunde utsträckas till att omfatta jämväl förbud emot begag-

nande av svordomar i talet. Ett anslag om sådant förbud skulle kanske icke alltid efterlevas, men det skulle dock helt säkert i de flesta fall vara tillräckligt för ett frivilligt iakttagande av den yttre anständighet och hänsyn till medresande som här avses.

Med anledning härav få undertecknade vördsamt hemställa,

att riksdagen ville i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla att Kungl. Maj:t ville vidtaga erforderliga åtgärder för utsträckande av gällande ordningsföreskrifter rörande passageraretrafiken på järnvägarna till att gälla även förbud mot uppenbar råhet genom svärjande och oanständigt tal i väntsalar och resandevagnar.

Stockholm den 30 januari 1918.

C. O. Johanson,
Huskvarna.

Bernhard Nilsson.

E. Räf.

J. A. Jonsson.

Oscar Carlström.
